

HORVÁTH EVE

pszeudo filmkockák

egy ádám nevű fiú a bölcsődéből, lyukacsos téglafal, dédimamáék almafája, amputált csonk, ugróiskola a keskeny utcán. anya a hátamra rajzol az ágyban, következik a delta, tollpárnámban bagoly huhog, mese az emberi testről, a tapéta alatt baktériumok. kifakult, vörös szőnyeg, pattanó műanyag béka, az ajtóban télapó selypít, szedem a virgácsaim. száánkó, anya húz, megyünk a boltba, a kabátomból lógnak az egyujjas kesztyűk. milyen hideg a hó! egy néger bácsi fülembé szúrja az óriási tűt, nadon üdes, mondja utána, nem veszem el a cukorkát. az oviban a c-vitamint szét kell rágni, fehér köpenyes néni, húsos karú, elkísér pisilni, csempeszorongás. kinyitható vaságyak, sohasem tudok aludni, megbüntet az igazgatónő, helix nebula, rozetta-köd a sarokban, padló-galaktika, vulkán-kitörés, szovjet légi parádé a gyomromban. mozgó tejfogak, kilincstre kötözött madzag, az ajtó becsapódik, körben az angyalok ülnek, dunna alatt alszik a rét, nagymama szobája imaszagú, jönnek a háromkirályok, jéghideg kutyavonyítás, kemencén koromsörét.

amikor fiú voltam

a kellemetlen margaréta-jelmez után kikönyörögtem a huszárosat, végül is a farsang arra jó, hogy bármik lehessünk – soha több olyan büszke, mosolygós fotó nem készült a gyermekkor alatt, mint akkor a bölcsődében.

szoknyában semmit sem lehet csinálni!
fakadtam ki anyámnak, focizni meg
pláne, hogy nézne ki egy csatár
meztelen fenékkal, amikor becsúszik,
vagy ollózva rúg gólt a kapuba? miki,
az unokatestvérem volt a játszótársam,
kedvenc filmünket betanultuk, én
voltam bill, ő meg ted, hajszín és
habitus alapján döntöttük el, pöpec,
mondtuk a nagymama sütiére, anyámnak
meg, hogy: meghaltunk, haver! –
autós lutraalbumomat kívülről fújtam,
mitsubishi lancer, hány lóerő, mennyi
a végsebesség, aztán találkozókra jártunk
matricákat cserélni, majd az NBA-kártyák
hódítottak el, életem valódi izgalmi és
kuncsorgásai itt kezdődtek, ahogy
scottie pippenért imádkoztam, bárcsak
benne lenne a fényes csomagolásban,
és nehogy megint a shaquille o’neill –

a lányok az iskolában
idegesítő mondókákat, tapsikolós játékokat
űztek, amiket sohasem értettem meg,
vajon mi köti le őket bennük, tehát gergő
lett a barátom, a legizmosabb fiú, és neki
sem volt apja, vagyis valahol amerikában.
tornadresszben kellett tesiznem, pedig láb
nélkül felmásztam a kötélén, és a gyűrűn
is gond nélkül átfordultam. később melleim
keletkeztek, onnantól
kezdtem furcsa lenni, valami természetellenes
vonzalmat kellett feltalálnom, besorakozni
a lányok közé, nem verekedni többé, ülni
egy unalmas padon adriával, és az első doboz
cigitól elhányni magam a fő utcán.

puccini a lakótelepen

hazaértem az iskolából
hagyj békén ne zavarj most
így feküdt még délután is
hálóingben vetetlen ágyán
a hamutál tele volt csikkel
rajta egy almacsutka épp
csak a könyv fedelét láttam
az arca előtt amin a félkegyel-
mű állt szóval mara-
dékot ettem és bementem
a szobámba másnap meg kint
találtam a konyhában ü-
csörögve csak bámult a só-
tartóra lopakodtam
mögötte nehogy megzavar-
jam bármi is legyen az oka
ennek a porlasztó hangulatnak a-
mire sosem volt magyarázat
és mikor a hűtőbe nyúltam
akkor csapott le rám

*ne vedeld meg a tejet kell a palacsintába
már azt hittem sohasem kelsz föl
takarítani kéne elegendem van hogy
mindent Egyedül Én csinállok
baszná meg az isten ezt a szívtelen világot*

*vége a műszaknak jönnék haza
ezek meg néznek mint a vett malac
és még én vagyok bunkó nem és nem
ingyen nem túlórázok nyaljanak csak
akinek akarnak ez az ország úgyis
egy állat én csak az igazságot mondom*

így jött haza este amikor azt hittem
hogy már nem él

hogy belesétált a tóba
a füzetében olvastam
valamelyik nap
megnéztük a psychót és őszintén
félni kezdtem
hogy nagykoromban gyilkos leszek
mert anyu majd mindig cseszeget ha
egyszer kijön a víz alól felpuffedve
hínárhajasan pióccákkal a lábszárán
sokszor hallottam sírni
szorongva megsimogattam
nem lehetsz
magányos hiszen
főztem neked
kávét
ettől ideig-óráig jobb lett
a hangulata aztán elromlott
az idő

egy átlagos vasárnapon *csocsoszán*
áriáját bekapta a magnó
anyám üvöltve futott kitépni
a kazettát és ott állt
belegabalyodva
a fényes barna szalagba